

Dosarul nr. 2rac-45/18

Instanța de fond: Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău – A. Malfi,
Instanța de apel: CA Chișinău – A. Panov, V. Mihaila, V. Cotorobai,

ÎNCHEIERE

07 februarie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componența:

Președintele completului, judecătorul
judecători

Tatiana Vieru,
Iuliana Oprea, Maria Ghervas,

examinând recursul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „B.Ț. Est & Co”,

în cauza civilă la acțiunea Societății cu Răspundere Limitată „B.Ț. Est & Co” împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Alim DM”, intervenient accesoriu Societatea pe Acțiuni „Alimentarmaș” în proces de insolvență cu privire la obligarea pârâtului de a restitui bunurile în starea inițială încheierii contractului de locațiune, încasarea venitului ratat și a cheltuielilor de judecată,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din data de 14 septembrie 2017, prin care s-a admis apelul declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „Alim DM”, s-a casat hotărârea Judecătoria Ciocana, mun. Chișinău din data de 31 octombrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii,

CONSTATĂ:

Societatea cu Răspundere Limitată „B.Ț. Est & Co” (*în continuare SRL „B.Ț. Est & Co”*) la data de 23 iunie 2015 s-a adresat cu cerere de chemare în judecată, cu concretizările ulterioare, împotriva Societății cu Răspundere Limitată „Alim DM” (*în continuare SRL „Alim DM”*) cu privire la obligarea pârâtului de a restitui bunurile în starea inițială încheierii contractului de locațiune, încasarea sumei de 119 633, 00 lei, sub formă de venit ratat, încasarea cheltuielilor de judecată în mărime de 600,00 lei - ca cheltuieli de efectuare a raportului de evaluare a bunurilor și a cheltuielilor de achitare a taxei de stat în mărime de 4 834,00 lei. (f.d. 5-8,95-97 vol.I)

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat, că între SA „Alimentarmaș” și SRL „B.Ț. Est & Co” a fost semnat contractul de locațiune nr. 12/13 din data de 31 decembrie 2013, obiectul contractului fiind edificiul și rețelele electrice din str. Meșterul Manole, 12, mun. Chișinău cu drept de sublocațiune.

La data de 01 ianuarie 2014 SRL „B.Ț. Est & Co” cu SRL „Alim DM” au încheiat contractul nr. 54/14 privind locațiunea spațiului comercial din str. Meșterul Manole, 12,

mun. Chișinău, cu suprafața de 1271,4 m.p., fiind transmise concomitent cu locațiunea spațiului, spre folosință mai multe bunuri, amplasate pe o suprafață de 462 m.p., aflate în gestiunea reclamantului conform actului semnat între SA „Alimentarmaș” și SRL „B. Ț. Est & Co”.

La data de 20 martie 2015 contractul de locațiune nr. 54/14 din data de 01 ianuarie 2014 a fost reziliat de comun acord. Prin urmare, locatarul SRL „Alim DM” urma să restituie locatorului SRL „B. Ț. Est & Co” odată cu spațiul comercial și bunurile date în folosință.

Conform actului de primire-predare din 20 martie 2015, comisia formată din membrii SRL „B.Ț. Est&Co” și SRL „Alim DM” a constatat, că în urma restituirii spațiului închiriat lipsesc bunurile: stingător (1 buc) cu valoarea de 240,00 lei, cuptor cu microunde (1 buc) cu valoarea de 1200,00 lei, mașină de amestecat aluat (1 buc) cu valoarea de 9800,00 lei, mangal mare (1 buc) cu valoarea de 2500,00 lei, presa pentru foietaj (1 buc) cu valoarea de 10500,00 lei, linia rului pentru foietaj (1 buc) cu valoarea de 9000,00 lei, cântar poștal (1 buc) cu valoarea de 1000,00 lei, convector (1 buc) cu valoarea de 1200,00 lei, congelator (1 buc) cu valoarea de 6500,00 lei, în valoare totală de 41 490,00 lei. Aceste bunuri, de fapt, aparțin cu drept de proprietate SA ”Alimentarmaș”, fiind date în gestiunea SRL „B.Ț. Est&Co”, care odată cu transmiterea imobilului în sublocațiune a transmis și bunurile, însă nu i-au fost restituite în urma rezilierii contractului de locațiune.

SRL „B.Ț. Est&Co” în scopul soluționării litigiului pe cale amiabilă a trimis în adresa pârâtului mai multe somații, care au rămas fără soluționare.

În opinia acesteia se consideră îndreptățită să solicite restituirea bunurilor și compensarea venitului ratat, pe perioada nefolosirii bunurilor. A mai menționat, că la data de 25 martie 2015 a încheiat contractul de locațiune a aceluiași spațiu cu SRL ”Victoria Coliban”, însă doar a suprafeței de 809 m.p.

SRL ”Victoria Coliban” era gata să ia în locațiune întreg spațiu de 1271,4 m.p. doar cu condiția completării spațiului cu obiectele care au fost acolo și au fost ridicate de către SRL „Alim DM”. Însă, pe motivul imposibilității completării spațiului cu bunurile în cauză conform caracteristicii tehnico-alimentară, contractul încheiat între SRL „B.Ț. Est&Co” și SRL ”Victoria Coliban” a fost reziliat, iar la data de 18 noiembrie 2015 a încheiat un nou contract în privința suprafeței de 718 m.p., insistând la aducerea bunurilor litigioase.

Conform contractului nr. 28/15 din 25 martie 2015 SRL „B.Ț. Est&Co” a oferit în locațiune SRL ”Victoria Coliban” suprafața de 809 m.p.x36 lei/m.p. în total 29 134,80 lei/lună, pe când dacă ar fi existat bunurile a fi fost posibil să obțină un venit de 45 770 lei.

Astfel, a suportat un prejudiciu în mărime de 16 636 lei lunar, adică 66 545 lei pentru 4 luni. Contractul a fost reziliat la 01 august 2015 anume din lipsa utilajului destinat spațiului locaționat.

Ulterior, pentru locațiunea spațiului de 718 m.p., conform cotei de 32 lei/ m.p. în baza contractului de locațiune nr. 30/15 din 18 noiembrie 2015 cu SRL ”Victoria

Coliban” a obținut un venit de 22 976 lei, pe când ar fi putut obține 40 672 lei pentru locațiunea suprafeței de 1271 m.p., având astfel un venit ratat de 17 696 lei, lunar sau 53 088 lei pentru trei luni. În total a estimat venitul ratat la suma de 119 633 lei.

Prin încheierea protocolară a Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 23 decembrie 2015 s-a dispus atragerea din oficiu în calitate de intervenient accesoriu a SA „Alimentarmaș” în proces de insolabilitate.

Prin hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din 31 octombrie 2016 acțiunea a fost admisă parțial, dispunându-se obligarea SRL „Alim DM” să restituie SRL „B.Ț. Est&Co” bunurile transmise în folosință și anume: cuptorul cu microunde (1 unitate), mașină de amestecat aluat (1 unitate), mangal mare (1 unitate), presa pentru foietaj (1 unitate), linia rulou pentru foietaj (1 unitate), cântar poștal (1 unitate), convector (1 unitate), congelator (1 unitate). S-a încasat de la SRL „Alim DM” în beneficiul SRL „B.Ț. Est&Co” suma de 600 lei, cu titlu de cheltuieli de efectuare a raportului de evaluare a bunurilor și suma de 1 245 lei, cu titlu de cheltuieli de judecată sub formă de taxă de stat, în total suma de 1 845 lei. În rest cerințele de încasare a sumelor de 119 633, 00 lei, sub formă de venit ratat și a cheltuielilor de judecată sub formă de taxă de stat în mărime de 3 589,00 lei s-au respins ca fiind neîntemeiate. (f.d. 169-170, 181-193, vol. I)

Curtea de Apel Chișinău prin decizia din data de 14 septembrie 2017 a admis apelul declarat de către SRL „Alim DM”, a casat hotărârea Judecătoriei Ciocana, mun. Chișinău din data de 31 octombrie 2016 cu emiterea unei noi hotărâri privind respingerea acțiunii ca fiind neîntemeiată. (f.d. 235, 236-242)

Nefiind de acord cu decizia instanței de apel, la data de 14 noiembrie 2017 SRL „B.Ț. Est&Co” a contestat-o cu recurs, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei recurate cu menținerea hotărârii primei instanțe. (f.d. 2-7, vol.II)

În motivarea recursului recurenta a indicat, că decizia instanței de apel a fost adoptată cu încălcarea normelor de drept material și procedural, iar aprecierea probelor a fost una arbitrară, fiind apreciate doar probele intimatului fără a ține cont de poziția recurentului.

Intimatul a indicat că la momentul încheierii contractului de arendă nr. 54/14 din data de 01 ianuarie 2014 nu a fost semnat nici un act de predare – primire ce ar demonstra că acesta a primit aceste bunuri, argument ce a dus instanța în eroare, ori anterior semnării contractului între SRL „Alim DM” a luat în locațiune spațiul de la SA „Alimentarmaș” cu semnarea unui act de predare – primire, prin care se confirmă că intimatul a primit în locațiune aceste bunuri.

Prin urmare, în anul 2014 recurentul a dat spațiul în sublocațiune intimatului, care de fapt folosea acest spațiu cu bunurile litigioase conform contractului încheiat cu SA „Alimentarmaș”.

În conformitate cu art. 434 alin. 1) CPC recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele cauzei atestă că decizia Curții de Apel Chișinău a fost pronunțată la 14 septembrie 2017, recursul depus de către SRL „B.Ț. Est&Co” la data de 14 noiembrie 2017, este depus în termen.

Examinând temeiurile de admisibilitate ale recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia, că recursul declarat de către SRL „B.Ț. Est&Co” este inadmisibil din următoarele considerente.

Verificând motivele de casare, invocate în recurs, completul Colegiului atestă, că recurenta indică argumente ce țin de dezacordul cu felul în care instanța de apel a apreciat înscrisurile probatorii și a constatat circumstanțele cauzei. Nu pot fi reținute ca temei de admisibilitate aceste argumente, deoarece țin de reaprecierea probelor, fapt inadmisibil în recurs.

Potrivit regulilor din Secțiunea a 2-a din Capitolul XXXVIII CPC, instanța de recurs nu verifică modul de apreciere a probelor de către instanțele de fond și de apel. Forța atribuită unei probe sau alteia, coraportul dintre probe, suficiența probelor și concluziile făcute în urma probațiunii sunt în afara controlului instanței de recurs.

Recursul exercitat conform secțiunii a 2 - a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procesual, verificându-se doar legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia în fapt.

Astfel, completul Colegiului constată, că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de casare a deciziei recurate, or, acesta nu se încadrează în cele expres stabilite la art. 432, al. 2, 3 și 4 CPC.

Potrivit prevederilor art. 432, al.1 CPC părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procesual.

Aliniatele 2 și 3 ale aceluiași articol prevăd exhaustiv cazurile în care se consideră că normele de drept material sau de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat, iar alin. 4 stabilește că săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. 3 constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

În conformitate cu art. 433, lit. a) CPC cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 al. 2, 3 și 4.

Totodată, potrivit jurisprudenței CEDO, recursul trebuie să fie efectiv, adică să fie capabil să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posede puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri, pe când în recursul declarat de către SRL „B.Ț. Est&Co” asemenea aspecte nu se regăsesc.

În speță, completul Colegiului menționează, că recursul în cauză conține obiecții de fapt și de drept, care deja au fost studiate și verificate de către instanțele de judecată, primind o apreciere corespunzătoare.

În consecință, nu există aparența unei încălcări a dreptului recurentei la soluționarea tuturor argumentelor cu privire la judecarea cauzei în apel, în modul în care este garantat de art. 6 § 1 al Convenției.

Drept urmare, se reține că argumentele invocate în recurs nu pot constitui temei de admisibilitate a recursului, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normei de drept material sau a normei de drept procesual, așa cum formal invocă recurenta și, respectiv, nu constituie temei de casare a deciziei recurate.

Din considerentele menționate instanța de recurs ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către SRL „B.Ț. Est&Co” inadmisibil.

Conform celor expuse, în temeiul art. 270, 431 alin. 1, 433, lit. a), 440 CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție

DISPUNE :

Recursul, declarat de către Societatea cu Răspundere Limitată „B.Ț. Est&Co”, se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Tatiana Vieru

judecători

Iuliana Oprea

Maria Ghervas